

του βλακεία, διότι έζησε και δεν έσκοτώθη — τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο ἡ μόνη ἀληθινὴ βλακεία του.

Ὅταν επέστρεψε ἀργὰ εἰς τὴν πόλιν, μία φαεινὴ ιδέα τοῦ ἤλθε. Νὰ υπάγῃ, νὰ εὑρῇ ἓνα παπᾶ, ὅχι διὰ νὰ τὸν θάψῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν διαβάσῃ...

~~~~~

Ο ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΣ ΧΟΡΟΣ

ΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ἡ δεσποινὶς Ἑρασμία Κριτοβουλίδου εἶνε ἀπόφοιτος τοῦ Ἀρσακείου, παίζει πιάνο, κεντᾷ εἰς καμβὰ ἐταμίην καὶ εἶνε θυγάτηρ μιᾶς πρώην πλυντρίας καὶ νῦν συζύγουένδος . . . πρώην τμηματάρχου.

Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων — ὦ, εἶνε ἀβροτάτη ἡ ἑρασμία δεσποινὶς — ἀγαποῦσε, ἐκτὸς τοῦ νεαροῦ φοιτητοῦ Ἀγουρίδου, καὶ τὸν χορόν.

Προχθὲς ἦτο μελαγχολικὴ ἡ μελαγχολία της προήρχετο ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν ἣν ἐδείκνυνεν ὁ Ἀγουρίδης. ὅστις ὅσω ἐβλεπεν ὅτι ἐμεγάλωναν αἱ τρίχες τοῦ μύστακός του, τόσο περισσοτέρας ἐπὶ θειτὰς ἐκλεκτὰς τῆς καρδίας του καὶ τόσο ἐπολλὰπλασίαζε τὰ ἐρωτότροπα βλέμματά του.

Ἡ δεσποινὶς Ἑρασμία δὲν εἶχε πλέον διάθεσιν οὔτε διὰ τὸ hoston, οὔτε διὰ τὸ pas d' Espagne.

Ἡ τύχη ὅμως τὰ ἔφερεν ὥστε νὰ κληθῇ, εἰς χορόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτο κεκλημένος καὶ ὁ ἄπιστος Ἀγουρίδης.

Καὶ συννητήθησαν, καὶ . . . ἤρχισαν αἱ ἐχθροπραξίαι· αἱ διαμαρτυρίαι τῆς Ἑρασμίας κατὰ τοῦ

. . . Κεντᾷ εἰς καμβὰ

Ἀγουρίδου ἦσαν ἐν εὐθείᾳ λόγῳ πρὸς τὰς νέας ἐρωτοτροπίας τοῦ φίλου της μὲ δύο ἀδελφάς . . . ἑτεροθαλεῖς.

Ἀπεμονώθη εἰς μίαν γωνίαν ἡ ἡττημένη χορεύτρια, ὅτε τὴν πλησιάζει ὁ ἀήττητος ἐρωτύλος.

— Ἀλήθεια, δὲν σὰς ἐρώτησα ἕως τώρα, ποῖος χορὸς σὰς ἀρέσει . . .

Ἡ δεσποινὶς ἐσιώπα. Τί καλὰ τοῦ ἔκαμνε!

— Ποῖος σὰς εἶνε προτιμότερος, ωραιότερος ἐπὶ τέλους . . .

Ἡ δεσποινὶς ὠμίλησε. Τί ἄσχημα τοῦ ἔκαμνε!

— Ποῖος χορὸς σὰς ἀρέσει ;